147| Ἐν Ἐμοὶ πάντες οἱ προσερχόμενοι ἀσπαστοὶ γίγνονται.

ΦΑΡΑΧ - ΤΟΜΟΣ Α΄ · https://docs.theosis.work/db/farax/farax_a/147-ἐν-ἐμοὶ-πάντες-οἱ-προσερχόμενοι/

Πάντες οἱ πρός Με ἐνατενίζοντες ὀφθήσονται τὸ Φῶς, ὃ ἐκπέμπω τῷ κόσμῳ: Τὸ δὲ Φῶς τοῦτο οὐκ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου ἐστὶ τοῦ φθαρτοῦ καὶ ὑλικοῦ, ἀλλ’ ἐκ τοῦ Κόσμου Μου, ὅστις διὰ τοῦ Φωτὸς αὐτοῦ τὰ πάντα φωτίζει. Τὸ Φῶς Μου οὐκ ἐστὶν ὑλικόν, ὡς τὸ φῶς τοῦ κόσμου ὑμῶν, ἀλλὰ Πνευματικὸν. Διὰ τοῦτο καὶ πάντες οἱ ὁρώμενοί Με, οὐκ ἐκ τῶν ὑλικῶν αὐτῶν ὀφθαλμῶν ὁρῶσι Με, ἀλλ’ ἐκ τῶν πνευματικῶν.

Καὶ οἱ ἀκούοντες τοὺς λόγους Μου οὐκ ἐνωτισθήσονται αὐτούς, ἂν μὴ πρῶτον οὗτοι εἰς τὰ ὦτα τῆς ψυχῆς αὐτῶν πρῶτον εἰσέλθωσι καὶ δι’ αὐτῶν εἰς τὰ βάθη αὐτῆς, ἵνα οἱ πνευματικοὶ αὐτῶν ὀφθαλμοὶ μετὰ τῆς ψυχικῆς αὐτῶν ἀκοῆς ἀντιληφθῶσι τὸ ἐξ Ἐμοῦ ἐκπορευόμενον Φῶς καὶ ἀκούσωσι τῶν Ρημάτων Μου διὰ τοῦ συντονισμοῦ τῆς ψυχικῆς αὐτῶν Ἁρμονίας πρὸς τὴν Ἁρμονίαν τοῦ πνεύματός των, ὃ διὰ τοῦ Πνεύματός Μου διαφωτιζόμενον καθίσταται φωτεινὸν σημεῖον ἐν τῷ κόσμῳ ὑμῶν, ὑπ’ Ἐμοῦ ὁλοὲν διὰ τοῦ Φωτός Μου ὑπερπληρούμενον.

Πᾶς ὁ πρός με προσερχόμενος κατ’ ἀρχὴν δεκτὸς γίγνεται: Πάντες ὑπ’ Ἐμοῦ ἐκλήθησαν καὶ κληθήσονται. Ἀλλ’ ἄλλοι μὲν τῶν κεκλημένων ἐκώφευσαν καὶ κωφεύωσι, ἄλλοι σπεύσαντες νὰ προσέλθωσιν, ἐν τῷ μέσῳ τῆς διανυθείσης αὐτῶν ὁδοῦ ὑπὸ παντοίων κωλυμάτων ἀπέμεινον καὶ ἐν ἀλλοτρίοις τοῦ σκοποῦ, δι’ ὃν ἐκλήθησαν, ἔργοις ἐξετράπησαν, ἄλλοι δὲ πάλιν προσελθόντες καὶ τῶν πρώτων ρημάτων τῆς Διδασκαλίας Μου ἀκούσαντες ἀποκαμόντες ἐξέφυγον, ἐλάχιστοι δὲ Μοὶ ἀπέμεινον καὶ οὗτοι οὐ δυνάμενοι τὸ βαρὺ φορτίον τοῦ ἀνατεθέντος ἔργου ἄχρι τέλους νὰ βαστάσωσι.

Διὰ τοῦτο **πολλοὶ μὲν εἰσὶν οἱ κλητοί, ἐλάχιστοι δὲ οἱ ἐκλεκτοί,** ἔτι δὲ σπανιώτεροι καὶ οἱ εἰς τὰ δάκτυλα τῆς μιᾶς χειρὸς μετρούμενοι ἐκεῖνοι, οἵτινες θὰ δυνηθῶσι ἀκολουθοῦντες τὴν διανοιχθεῖσαν ἀτραπὸν τῆς ζωῆς αὐτῶν νὰ φθάσωσι μέχρι τοῦ Ἀνωτάτου Πνευματικοῦ ἐπιπέδου, τοῦ Οἴκου Μου, ὅπου τὸ πρὸς αὐτοὺς ὑπ’ Ἐμοῦ διαχεόμενον Φῶς, οὐκ ἐστὶ μόνον Φῶς Μου, ἀλλὰ καὶ ἑαυτῶν φῶς, ὅπου ἡ ὑπὸ τοῦ Φωτός Μου ἀναφθεῖσα αὐτῶν δὰς δὲν εἶναι δὰς ἐκ τοῦ κόσμου αὐτῶν, ὑπ’ Ἐμοῦ ἀναφθεῖσα καὶ τὸν κόσμον αὐτῶν φωτίσασα, ἀλλὰ δὰς ἐκ τοῦ Κόσμου Μου, ἀπ’ Ἐμαυτὸν ἀποσπασθεῖσα καὶ εἰς τὸν κόσμον αὐτῶν μεταλαμπαδευθεῖσα, ἵνα ὁ κόσμος αὐτῶν ὡς ἀνταύγεια ἐν τῷ ὑλικῷ κόσμῳ τῆς Πνευματικῆς Ἀειφώτου καὶ Ἀσβέστου Λυχνίας Μου αὐτὸν διὰ

τοῦ Πνευματικοῦ της φωτὸς ὑπερπληρώσῃ καὶ τὸ ὑλικὸν αὐτοῦ περιβάλλον δι’ Ἀκτίνων Πνευματικοῦ Ἡλίου διαφωτίσῃ.

Πᾶς ὁ πρός Με προσερχόμενος τὴν Ἀλήθειαν ἐν τῷ βάθει τῆς πνευματικῆς αὐτοῦ ὀντότητος ἐγκρυπτομένην ἀποκαλύψῃ. **Ἔλθετε πάντες οἱ τὴν Ἀλήθειαν ἀναζητοῦντες πρός Με, ἵνα δι’ Ἐμοῦ ταύτην ἐν τῷ βάθει τῆς ψυχῆς ὑμῶν ἀποκαλύψητε.** Ὁ πρός Με προσερχόμενος ἂς μὴ ἀφήσῃ ἑαυτὸν ἔρμαιον τῶν ὑλικῶν αὐτοῦ ἐπιθυμιῶν. **Ἂς καταπνίξῃ πρῶτον ἑκάστην ἐξεγειρομένην ἐν αὐτῷ ἐπιθυμίαν καὶ ἂς φθάσῃ εἰς τὴν ὁδόν,** τὴν ὑπερκειμένην τῆς κοινῆς ἀτραποῦ, ὅπου αἱ ἐπιθυμίαι καταπνίγονται ἐν τῇ ἐπιγνώσει τῆς ἀποκαλυφθείσης εἰς αὐτοὺς Ἀληθείας.

Ὁ ζητῶν νὰ φθάσῃ πρός Με, ἂς μὴν ἀναμένῃ παρ’ Ἐμοῦ βοήθειαν, ὅπως προσέλθω πρὸς αὐτὸν καὶ τὸν συμπαρασύρω διὰ τῆς βίας μέχρις Ἐμοῦ, εἴτε διὰ τῆς χειρὸς αὐτὸν ὑποβαστάζων, εἴτε τοῖς ὤμοις Μου αὐτὸν φέρω.

Ἡ πρὸς Ἐμὲ ὁδὸς ἀνιοῦσα ἐστὶ καὶ πλήρης αἰχμηρῶν λίθων καὶ ἀκανθωδῶν βάτων. Πᾶς δὲ ὁ ἐν τῇ ὁδῷ Μου ἀληθῶς βαίνων, γυμνόπους βαδίζει. Ἂς μὴν ἀναμένῃ παρ’ Ἐμοῦ, ὅπως ὑποβαστάσω αὐτὸν αἰθερίως ἢ ἀνεγείρω αὐτὸν ὑπεράνω τοῦ αἰχμηροῦ ἐδάφους τῆς ὁδοῦ Μου, ἵνα διαβῇ αὐτὴν ἀναιμάκτως καὶ ὡς ὑπὸ ρόδων ἐπιστρωμένην.

Ὅσον ὁ πρὸς Ἐμὲ προσερχόμενος ἀνέρχεται τὴν καταδειχθεῖσαν εἰς αὐτὸν ὁδόν Μου, κατὰ τοσοῦτον τὸ ἔδαφος αὐτῆς ἀπορρῶγες καὶ δύσβατον καθίσταται καὶ εἰς τὴν θέλησιν αὐτοῦ καὶ μόνον ἐναπόκειται, ὅπως φθάσῃ εἰς τὸ τέρμα αὐτῆς. Ὀφείλει νὰ βαδίζῃ δι’ αὐτῆς γυμνόπους ἀδιαφορῶν, ἐὰν οἱ σάρκες τῶν ποδῶν αὐτοῦ καταξεσχίζονται καὶ ἕτοιμος πάντοτε νὰ στηριχθῇ καὶ μὴ πέσῃ πρὸ τῶν βαράθρων, τὰ ὁποῖα εἰς ἕκαστον αὐτοῦ βῆμα χαίνουσι, ἕτοιμα νὰ τὸν καταβαραθρώσωσι. Μὴν ἀναζητῆτε νὰ εὕρητε τὴν Ἀλήθειαν ἐν τῷ κόσμῳ, ὅστις σᾶς περιβάλλει. Ἡ Ἀλήθεια εὕρηται ἐν Ἐμοὶ καὶ Ἐγὼ Εἰμὶ ἕτοιμος, ὅπως ἀποκαλύψω ὑμῖν ταύτην. Οὐδεὶς ὅμως ἔγνωκέ Με, ἂν μὴ πρῶτον οὐκ ἀποκαλύψει Με ἐν τῷ βάθει τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, ὡς Φῶς ἐκ τῶν ἄνωθεν ἐκπηγάζων καὶ αὐτὸν διαφωτίζων.

Ἀλλὰ καὶ ἂν οὕτω διαγνώσῃ Με, οὐ δύναται πρός Με προσελθεῖν, ὁλοκληρωτικῶς, ἂν μὴ πρῶτον τὸ εἰς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ εἰσερχόμενον φῶς μεταβάλλῃ διὰ τῆς πνευματικῆς ἀνόδου καὶ τελειοποιήσεως ἐν τῇ πρὸς τὸν Οἶκον Μου ὁδῷ Μου εἰς φῶς ἑαυτοῦ, ἵνα τὸ φῶς αὐτοῦ μετὰ τοῦ πρὸς αὐτὸν Φωτός Μου Ἓν καὶ τὸ αὐτὸ Φῶς καταστῇ, **ἵνα ὁ Υἱὸς Πατὴρ γένηται καὶ ὁ Πατὴρ Υἱὸς καὶ ἵνα τὸ Πνεῦμα αὐτῶν Ἓν Ἀδιαίρετον καὶ Αὐτούσιον ὄν, ὑπὸ τοῦ ἀνθρώπου ὄντος εἰς Πνεῦμα Θεοῦ ἐν ἀνθρώπῳ κατασκηνοῦν, τὴν ἐκ τοῦ Θεοῦ Δόξαν πρὸς τὸν ἄνθρωπον φέρων καὶ δι’ αὐτῆς αὐτὸν περιβάλλων Θεάνθρωπον αὐτὸν καταστήσας λόγοις τε καὶ ἔργοις ἐν τε τῷ παρόντι καὶ μέλλοντι διαδεξαμένῳ αὐτὸν κόσμῳ.**

27/3/1938